



ת"פ 19181/10/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - ב.מ.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 19181-10-17 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כבוד השופט אליאנא דניאלי

המאשימה - מדינת ישראל

נגד

הנאשם - ב.מ.

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות תקיפה, נסיון תקיפה ואיומים.

בהתאם לעובדות כתב האישום, התגורר הנאשם במועד הרלוונטי בבית דו-משפחתי בסמיכות למר ד.צ., המתלון, ובין השניים התקיים סכסוך ארוך שנים.

נטען כי בין בתי השניים קיימת גדר בגובה של כחצי מטר, וכי ביום 8.1.17 בסמוך לשעה 7:00, הבחין המתלון כי הנאשם הניח שני בלוני גז מתחת לחלון חדר השינה של המתלון, בשטח השייך לנאשם.

המתלון ביקש מהנאשם להזיז את הבלונים עקב הסכנה הנובעת מהם, ואולם הנאשם סירב.

עקב כך, הזיז המתלון בלון גז אחד, אשר היה צמוד לגדר, ובתגובה פתח הנאשם את ברז הגז בבלון השני, הפנה את הבלון לכיוון המתלון וניסה להצית גפרור, כשהוא אומר למתלון - "אני אשרוף אותך ואת כל המשפחה שלך".

משלא הצליח הנאשם להצית את הגפרור, נטל טורייה והרימה לכיוון המתלון, אולם לא הצליח לפגוע במתלון אשר עמד מעבר לגדר, בשטחו. בהמשך נטל הנאשם קלשון וניסה גם באמצעותו לפגוע במתלון, ללא הצלחה.



או אז ניגש הנאשם והביא מיכל דלק, פתח אותו והתיז את הדלק לכיוון המתלונן, כך שהדלק ניתז על ראשו ובגדיו של המתלונן. הנאשם שוב ניסה להצית גפרורים ללא הצלחה, ואז יצא לכיוון שטח ביתו של המתלונן כשהוא צועק שוב - "אני אשרוף אותך ואת כל המשפחה שלך".

לאחר ששמעתי את המתלונן ואת הנאשם ובחנתי את עדויותיהם באופן בלתי אמצעי, כמו גם את מכלול הראיות, נמצא כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת האשמה מעבר לספק סביר, ולפיכך אני מודיעה על זיכוי הנאשם בדין.

להלן יפורטו עיקרי העדויות והקשיים הראייתיים.

ראשית יאמר כי אין חולק שהמתלונן והנאשם הינם קרובי משפחה, המצויים בסכסוך מזה שנים ארוכות. כך גם אין חולק כי לא היו עדים למעשה הנטען, ולכל הפחות, ככל שהיו עדים שכאלה, לא נשמעו אלה בבית המשפט.

המתלונן, מר צ', העיד כי קיימים חילוקי דעות בני כ-20-15 שנים, בנוגע לקרקע אותה הוא חולק עם הנאשם. בכלל זה אישר כי לשיטתו, הנאשם הציב שני קרוואנים באופן לא חוקי, וכי חלק מהאדמה הנמצאת בשליטת הנאשם, שייכת למעשה למשפחת המתלונן. עוד אישר, כי לפני למעלה מעשור פנה הנאשם לבית הדין הרבני עקב הסכסוך בין השניים, ולאחר מות אמו של המתלונן, משך הנאשם את התלונה. כן תיאר כי טרם האירוע נשוא כתב האישום הטרידה אותו העובדה שהנאשם עובד בחצר הבית עם מתכות, והוא ביקש ממנו להפסיק את פעילותו במקום.

עוד ציין, כי בעבר בנה הנאשם סככה, בשטח הנאשם המצוי בסמוך לחדר השינה של המתלונן. לפיכך, מפריעה לו שהיית הנאשם תחת הסככה עם חבריו, באופן ששיחותיהם נשמעות בחדר השינה של המתלונן. ואכן, קודם לארוע הנדון העיר לנאשם מאחר שזה שוחח עם חברו באותה סככה.

לעדויות, התעורר בבוקר הארוע, אכל וביקש לחזור לישון, אז ראה שהנאשם הציב שני בלוני גז ללא חיבור לצנרת, בסמוך לגדר, בקירבה יחסית אל חלון חדר השינה שלו. המתלונן ביקש מהנאשם להיזיז את הבלונים עקב הסכנה הנובעת מהם, ואולם הנאשם סירב לעשות כן. יוטעם כי בחקירתו הנגדית של המתלונן הובהר כי בין היתר כעס על הנאשם בגין הנחת הבלונים בקדמת הבית, שעה שאלו נועדו להיות ממוקמים מאחורי הבית, שכן סבר שהנאשם רצה לבנות מרפסת בשטח מאחורי ביתו (של הנאשם), ולמעשה פינה מקום עבור מרפסת זו.

נוכח דברים אלו, ניסה המתלונן עצמו להיזיז את אחד הבלונים ולהרחיקו, והצליח בכך באופן חלקי בלבד. אז, לדבריו, פתח הנאשם את אחד מבלוני הגז ואיים לשרוף אותו ואת משפחתו. בהמשך ניסה, כאמור בכתב האישום, להצית גפרור ללא הצלחה, וכן ניסה לתקוף את המתלונן באמצעות טורייה וקלשון. לאחר שכשל, נטל בניזין, אותו שפך על המתלונן. הנאשם ניסה להצית גפרור ואולם אחותו של הנאשם, פנינה, עמדה בסמוך והסיטה את הגפרור ממנו. או אז ניסה הנאשם להכנס אל חצר המתלונן, ואולם האחיות פנינה מנעה זאת ממנו.

המתלונן שלל את טענת הנאשם כי הוא שתקף את הנאשם, באמצעות זריקת אחד הבלונים עליו. הוא טען כי עסקין בבולן כבד אותו לא יכול היה להרים ולזרוק, ולדבריו אך הצליח להסיטו מעט.



המתלונן טען כי במועד האירוע הגדר המפרידה בין הבתים הייתה בערך בגובה של 1.5 מ' - 1.7 מ', בניגוד לנטען בכתב האישום לפיו היתה הגדר נמוכה באופן משמעותי, ובניגוד לדבריו לשוטר ריקמן כפי שעולה מת/6. המתלונן העיד כי חרף גובה זה, מסוגל היה להושיט את ידו מעבר לגדר ולהסיט את הבלון.

הנאשם העיד אף הוא אודות הסכסוך הממושך בינו לבין משפחת המתלונן. לעדותו, עקב הסכסוך נוצר קרע גדול במשפחה. בהמשך, לדבריו, נפגע בתאונת עבודה, ובקרב שתי המשפחות התרחשו טרגדיות מרובות. עקב טרגדיות אלו, החליטו השניים לנסות לחיות זה לצד זה בשכנות טובה. ואולם, משביקש "לסגור" סוכה בחצרו, התנגד לכך המתלונן והיחסים התדרדרו שוב.

ביום האירוע הניח בלונים ריקים במקום בו ביקש ליצור נקודת גז. ברז הגז של הבלונים היה סגור, ובסמוך למקום בו הציב את המיכלים נמצאו גם מיכל דלק סגור ומיכל טרפנטין.

משהציב את בלוני הגז במקום התפרץ עליו המתלונן, קילל אותו ואף זרק את אחד הבלונים על רגלו. הבלון פגע הן במיכל הדלק והן ברגל הנאשם, ונוצרה המטומה ברגלו.

הוא העיד כי בחלוף שלושה ימים, משעדיין כאבה הרגל, פנה לרופא. ואכן, נ/3 מלמד כי הנאשם פנה לקופת החולים ביום 11.1.17, אז נצפו סימני חבלה עם נפיחות והמטומה, וסימני שריטות בשליש התחתון של שוק ימין שלו. בעדותו הסביר כי גם השריטה שאובחנה ברגלו נגרמה בשל פגיעת הבלון בו.

יצוין כי גרסת הנאשם במשטרה (ת/1), שעות ספורות לאחר האירוע, עולה בקנה אחד עם עדותו בפניי. כבר סמוך למועד האירוע מסר כי בלוני הגז היו ריקים, וטען כי המתלונן זרק את בלון הגז וזה פגע במיכל הדלק, אשר נפגע והתיז עליו מן הדלק. עוד הוסיף, כי אחותו הגיעה למקום האירוע לקראת סוף האירוע ולא ראתה דבר.

כמפורט לעיל, בפני בית המשפט ניצבות שתי גרסאות סותרות, של שני המעורבים באירוע. כל אחת מעדויות המעורבים עוררה כשלעצמה תהיות מסוימות. יוטעם כי מקובלת עליי טענת המאשימה לפיה פרטים שהושמטו מהודעת המתלונן במשטרה הינם פריפריאליים לאישום ולא נדרש היה מהמתלונן לפרט אודותיהם במהלך חקירתו במשטרה. כך, איני מוצאת לזקוף לחובתו את העובדה שלא מסר במשטרה כי הוא והנאשם קרובי משפחה, או כי בלוני הגז הוצבו במקום ללא חיבור, ובסוגיות אלו נמצא כי הסברי המתלונן מניחים את הדעת. אף ניתן להבין את חשש המתלונן מהנחת בלוני גז ליד חלון חדר השינה שלו, וזאת אף אם מדובר בבלונים ריקים. נהיר כי האדם הסביר אינו חפץ לישון כשבסמוך לחלון חדר השינה שלו ממוקמים בלוני גז, ובוודאי נכון הדבר שעה שגם מעדות הנאשם עולה שהכוונה הייתה להתקין במקום נקודת גז ולמעשה להציב שם דרך קבע בלונים מלאי גז.

ואולם, ניתן לתהות האם פתיחת בלון גז גורמת כשלעצמה להתזת גז על אדם הנמצא במרחק מסוים ממקום פתיחת הבלון, כטענת המתלונן. גם דבריו כי הנאשם ניסה להבעיר אש ולשלח אותה בו, ואולם הוא לא ברח מהמקום שכן חפץ להמשיך לישון בחדרו, מעוררים תמיהה.



מנגד, טענת הנאשם כי אחותו כועסת עליו ויחסיהם הידרדרו, אך בשל עירוב שמה בארוע על ידי המתלונן, לא הובררה דיה, ועוררה תמיהה.

מן האמור עולה כי הן המתלונן והן הנאשם מסכימים כי היתה באפשרות המתלונן להושיט את ידו מעבר לגדר הניצבת בין החצרות, ולהזיז את אחד הבלונים. ניסיון החיים מלמד כי אף אם עסקין בבלון גז ריק, הרי שאין המדובר בחפץ קל, ולפיכך קיים קושי לקבל את עדות הנאשם כי המתלונן הצליח להתכופף מעבר לגדר, להרים את בלון הגז, ו"להעיף" אותו, כלשון הנאשם, על הנאשם.

בסופו של יום, גרסת המתלונן אינה נתמכת בראיות נוספות, למעט ריח הדלק שנדף ממנו, באופן אשר יכול להתיישב עם גרסתו כי הנאשם הוא שתקף אותו. במצב דברים זה, כאשר עסקין בשתי עדויות קוטביות, איני מוצאת כי ניתן להכריע במידה הנדרשת בפלילים כי עדותו של המתלונן עדיפה על עדות הנאשם.

גרסת הנאשם, לפיה אחד המיכלים הוטח במיכל אחר ופגע כך במיכל הדלק וברגלו של הנאשם הינה גרסה אפשרית כאשר מדובר במספר מיכלים הניצבים זה לצד זה, ואיני מוצאת בהם חוסר הגיון כטענת המאשימה.

כאמור, כבר בחקירתו במשטרה בסמוך לאירוע, טען הנאשם כי המתלונן זרק עליו את בלון הגז וזה פגע ברגלו, ויש במסמך הרפואי אותו הציג, אף אם מדובר במסמך שלא הוצג במשטרה, כדי לחזק דוקא את גרסתו.

מכלול הראיות וטענות הצדדים מלמד כי ניתן היה לאסוף ראיות נוספות על מנת להכריע בין הגרסאות השונות, ואולם המשטרה לא עשתה כן בזמן אמת, וכאשר ניסתה לאסוף ראיות אלו - היה כבר מאוחר מדי. אף ששוטרים הגיעו לבית הנאשם ביום הארוע והביאוהו לתחנת המשטרה (ר' ת/3), הרי שהשוטרים לא בחנו את זירת האירוע באותו מועד או בסמוך אליו.

כך, לא נבדק האם כגרסת המתלונן מצויים טורייה, קלשון, גפרורים וכיוצא בזה, בסמוך למקום ההתרחשות, ולא נבדקה היתכנות גרסת הצדדים, ומיקום בלוני הגז לאחר האירוע, כמו השאלה האם נמצאו מלאים אם ריקים.

לא למותר לציין כי ביקור במקום נעשה באיחור, לאחר סגירת התיק ופתיחתו מחדש בעקבות ערר אותו הגיש המתלונן. ואולם ת/6 ועדות השוטר ריקמן מלמדים כי בשלב זה כבר לא ניתן היה לקבוע, עקב צמחייה שגדלה במקום, מה היה גובה הגדר בעת הרלוונטית, או למצוא ראיות רלוונטיות אחרות.

אין בידי לקבל את טענת המאשימה כי ניתן היה להזיז את החפצים עד הגעת השוטרים, ומשום כך לא נמצא טעם בביקור בזירה שעות או ימים לאחר הארוע. זאת, כאשר המשטרה עצמה ביצעה כאמור ביקור במקום, באיחור של חודשים.

לא למותר לציין כי כאשר עוסקים אנו בארוע של גרסה מול גרסה, הרי שביקור בזירה ואיתור ממצאים, בדגש על שאלת היות הבלונים ריקים או מלאים, ומיקומם, ייתכן שהיו מטים את הכף אל עבר אחת מגרסאות הצדדים. זאת לא נעשה.



עוד יוטעם, כי איני מוצאת שבאי זימון אחות הנאשם לעדות מטעם ההגנה יש כדי לחזק את ראיות התביעה. נהיר כי לו הייתה העדה מחזקת את ראיות התביעה, הייתה המאשימה עצמה מזמנת אותה לבית המשפט, ובהקשר לכך ייאמר כי ת/8, אותו הגישה המאשימה, מלמד כי על פניו, הדברים שמסרה האחות למשטרה, אינם תומכים בגרסת המתלונן.

נוכח המתואר לעיל, נמצא כי הגם שגרסת המתלונן אפשרית, ואיני קובעת אחרת, כך גם אפשרית גרסת הנאשם. משמדובר בשני קרובי משפחה ניצים, אשר לאורך שנים ארוכות מסוכסכים ביניהם, ובהעדר ראיות מחזקות משמעותיות להכרעת הכף, קיים ספק, ולפיכך מזוכה הנאשם בדין.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ח, 17 יוני 2018, במעמד הצדדים